

Under Forudsætning af, at dette sker, sætter jeg denne Sags 1ste Behandling paa Dagsordenen for næste Møde, der skulde være paa Tirsdag Kl. 1 1/2 som sædvanlig, og hvor Dagsordenen da — under den nævnte Forudsætning — er:

1) Første Behandling af:

Forslag til Lov om en almindelig Hypotekbank for Danmark.

2) Tredie Behandling af:

Forslag til Lov om Lønninger m. m. ved Fyrvesenet.

Mødet hævet Kl. 1.50.

Halvfjerdsindstyvende Møde.

Tirsdagen den 17de April 1894, Kl. 1 1/2.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Et i Dag fra Sylland modtaget Telegram har jo bragt den sørgelige Efterretning om et Dødsfald, der vil vides og kendes ud over Landet. Oberstløjtnant Dalgas, der i Gaar er afgaaet ved Døden, har vel ikke haft umiddelbar Betydning for Landstinget og dets Medlemmer, men ikke desto mindre en stor middelbar Betydning. I det hele taget er jo hans Død et Tab, der vil blive fornummet af alle. Han tog vel ikke — saa vidt mig i Øjeblikket bitterligt — nogen Del i det offentlige Liv i den sædvanlige gængse Betydning af politisk Liv; han har nok næppe til nogen Tid været Medlem af de lovgivende Forsamlinger; men sandelig tog han Del i det offentlige Liv i en anden Betydning, i Livet for det almene, for vort Foll

og vort Land har han visselig taget en stor, en sjælden stor Del. Han var ogsaa før Oberstløjtnant Dalgas fremtraadte iblandt os havde det været manges Tanke og Plan om muligt at forvandle den dybeste Hede eller Dele af den fra ufrugtbar, guld Land til Stov og Ager; men det var dog egentlig først, da Dalgas traadte frem, for nu omtrent en Mennekealder siden, at denne Sag blev grebet an paa en saadan Maade, at den blev kendt af alle. Han stiftede jo det saare fortjenstfulde, Almindelige Hedeselskab for Sylland, og var ikke blot dets administrerende Direktør, men — jeg tør vel sige det uden at træde nogen anden for nær — Sjælen i dets Virksomhed. Han vidste ved sin egen Begejstring at vække en stor og blivende Deltagelse for denne Sag, og det ikke blot i Sylland, men ogsaa uden for Sylland, i Landets øvrige Egne, hvor der var Anledning dertil. Han indvandt jo allerede selv et temmelig stort Terrain, som vil kunne blive eller maaste allerede er tjenligt til Stov- og Agerdyrkning; men desuden vidste han ogsaa hos andre, og navnlig hos alle Smaaafolk i Sylland, at vække almindelig Sans for den Sag. Han vidste at lære dem, at med lidt kan der udrettes meget, lærte dem Nøjsomhed, Flid og Offerberedvillighed, og paa den Maade maaste bidrag han allermost til Sagens Fremme. Man kan vel sige — jeg ved ikke, om det er sagt før, det fortjener i alt Fald at siges — at han ved sin Virksomhed ikke blot forædlede Jordbunden, Landet, hvor han var og virkede; men virkelig ogsaa forædlede Befolkningen, hævede den op til et højere Stade.

Oberstløjtnant Dalgas er nu død, og det vil ikke være let, for ikke at sige umuligt, at faa denne sjældne Mand erstattet, men trods hans Død vil han vedblive at leve i den Land, der udgik fra ham eller aabnbares gennem ham, den Land, som vil bringe ham Efterfølgere, der ville bevare hans Navn og Minde fra Forglemmelse.

[Medlemmerne tilkendegav deres Tilslutning til Formandens Udtalelse ved at rejse sig].

Formanden: Under 14de ds. har jeg modtaget en Skrivelse fra Indenrigsministeriet, hvori jeg underrettes om, at H. S. Majestæt Kongen samme Dag har stadfæstet den af Rigsdagen vedtagne Lov om Medsættelse af en Landbokommission, hvorhos jeg anmodes om tillige at foranledige det Valg af 5 Medlemmer for Landstingets Bedkommende, som jo efter Loven skal finde Sted.